

УТИСЦИ СА СЕМИНАРА ХЕМИЈЕ

ПЕТНИЦА, јул 2021.

По доласку у Петницу, 19. 07. 2021. Јована и ја имале смо прва два предавања на семинару хемије. Већ тада се осетила тотално другачија атмосфера и нека еуфорија међу свима нама. Прва два предавања су била хемијска кинетика и структура молекула. На првом радном, вечерњем, састанку упознавали смо се међусобно. Тада сам рекла да хемији желим да се посветим као науци. Желим да је изучавам као науку, не као предмет, да сам зато ту. Недуго затим уследила су нова занимљива предавања на тему биомолекула, хемијске везе, геометрије молекула, органске синтезе, микроорганизама у зеленој хемији и теоријске и рачунарске хемије. На сваком од тих предавања сазнали смо барем једну чињеницу која нас је померила из наших оквира, померила нам до тада познате границе. То је једна од ствари које усвајате у Петници. Усвајамо појам „широког ума“ и начин размишљања научника. Сада смо, кажу нам, научници у зачетку. Како то изгледа бити научник? На то питање смо одговор, такође, добили на том месту. Пут до научника, до истраживача је дуг и исцрпљујућ. Поред свега тога, пут који пролазимо је непроцењив. Наше многе непроспаване ноћи, сати проведени испред књиге или рачунара у тражењу података за израду семинарског рада. Задаци из разних области хемије који су у нама будили још већу мотивацију да све дубље залазимо у поље хемије. Шта сам ја из тога схватила?

Поред исцрпљујућег рада и бриге око презентовања семинарског рада, боравак у станици јесте био једно уникатно, незаборавно искуство, додир који смо имали са науком. Схватила сам да је чар науке провести године, сате и минуте радећи како би касније у својим рукама држао своје дело. Петница за мене представља изазов, суочавање са препрекама. И, када се осврнем на свако предавање, сваки минут проведени у библиотеци или у лабораторији, могу засигурно да кажем да је ово она једна мала победа и прелепо искуство у мом животу. На самим предавањима су нас предавачи, ван хемије, учили животу, примени сегмената хемије на свакодневни живот. Говорили нам о томе шта то човек мора да поседује да би био научник. Да је време једини пресушан ресурс у сваком истраживању и како да га искористимо на прави начин. Дани проведени тамо су нас учинили бар мало више одраслима и помогли нам да слика нашег даљег пута буде много јаснија. Поред тога, упознајемо вршњаке из разних крајева наше државе, разних култура, личности и амбиција. У томе лежи доста чари. У размени искустава, стварању повезаности. У тренутку када бисте уморни, након задатака и предавања, изашли напоље и сели на оне наше клупе, мислећи да је наш проблем највећи и да решења нема. Онда вас ти људи, које до скоро нисте знали. подигну и дају мотивацију за даљи рад уз много осмеха и разговора који лечи. Још је лепше када ви некога учините срећним и одагнете му бриге. Петница је, дакле, место где млади људи

спознају себе, али и друге око себе. Место где уче како изгледа бити научник и како функционише ум „великих“ људи. И било је то, истини за вољу, јако тешко и уједно незаменљиво поглавље наших живота. Свако од нас би га изнова понављао, сваки пут све више еуфоричан. Мислим да је наша победа у томе што смо то прво поглавље прочитали и што смо постали бар мало већи него што смо јуче били.

На овим фотографијама видимо оглед из лабораторије, који је рађен са ванадијумом. Такође, испитивали смо и реактивност натријум у различитим супстанцама, мерили рН вредности пуфера и различитих раствора помоћу рН мерача. Правили смо растворе и одређивали концентрацију раствора помоћу спектроскопа методом спектроскопије. Још нас много различитих експеримената чека у овој магичној лабораторији.

Последњег дана, чекајући да се вратимо својим кућама, тог 24. 7. 2021. сумирали смо утиске и упијали знања и искуство. Ја сам схватила да бих волела још много дана да проведем у станици, корачајући путем науке. Да малим корацима желим да стигнем до великих достигнућа. Баш овде, у Петници.

јул 2021.

Утиске поделила:

Бојана Ђурић, IV 3